

ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Bohuslava Hnízдила a soudkyň JUDr. Brigity Chrastilové a JUDr. Milady Tomkové v právní věci **žalobce: M. G.**, proti **žalované: Česká správa sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, Praha 5, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze č. j. 12 Ca 116/2005 - 30 ze dne 27. 12. 2005,

takto:

- I.** Kasační stížnost **se zamítá.**
- II.** České správě sociálního zabezpečení **se nepřiznává** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

Usnesením Městského soudu v Praze ze dne 11. 10. 2005, č. j. 12 Ca 116/2005 – 12, byla odmítnuta žaloba žalobce s odůvodněním, že neurčité podání ze dne 28. 6. 2005, které podle svého obsahu lze považovat za žalobu, žalobce k výzvě soudu nedoplnil a neodstranil vady podání. Ke svému podání, jež soudu došlo dne 28. 6. 2005, žalobce připojil sdělení České správy sociálního zabezpečení z 25. 5. 2005 ve věci žádosti o úpravu důchodu v rámci mimosoudní rehabilitace podle zákona č. 87/1991 Sb. a rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení z 23. 5. 2005, jímž byla zamítnuta žádost žalobce o poskytnutí jednorázové peněžní částky podle zákona č. 261/2001 Sb.

Proti uvedenému usnesení městského soudu podal žalobce (dále jen „stěžovatel“) kasační stížnost a dalším podáním z 6. 12. 2005 požádal o ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti. Této žádosti městský soud nevyhověl po zjištění, že celkový příjem stěžovatele (plný invalidní důchod + vdovecký důchod) činí 9302 Kč, takže uvedený příjem stěžovatele přesahuje dvojnásobně životní minimum podle § 3 odst. 2 písm. e) a odst. 3 písm. a) zákona č. 463/1991 Sb. Zároveň vyplácená dávka důchodového pojištění stěžovateli přesahuje průměrnou dávku důchodového pojištění vyplácených v České republice. Městský soud proto došel k závěru, že výše dávky vyplácené stěžovateli ve formě důchodového pojištění, nezakládá u něj předpoklady pro osvobození od soudních poplatků. Proto nebylo žádosti stěžovatele o ustanovení zástupce vyhověno.

Na uvedené usnesení městského soudu stěžovatel reagoval podáním ze dne 17. 1. 2006, adresovaným Nejvyššímu správnímu soudu, jež podle svého obsahu lze považovat za kasační stížnost. V kasační stížnosti se stěžovatel vyjadřuje ke svému pracovnímu působení v minulosti, zmiňuje se o své sociální situaci, kterou považuje za neutěšenou, neboť žije ve společné domácnosti se svojí dcerou a žijí ze svých důchodů. Stěžovatel sice výslovně neuvádí, čeho se svojí stížností domáhá, z obsahu jeho podání je však zřejmé, že považuje usnesení městského soudu za nesprávné a má za to, že by mu měl být soudem ustanoven zástupce pro řízení o kasační stížnosti.

Stěžovatel sice neuvádí, z jakého důvodu kasační stížnost podává, z obsahu jeho stížnosti lze dovodit, že ji podává z důvodu tvrzené nezákonnosti spočívající v nesprávném posouzení právní otázky soudem v předcházejícím řízení (§ 103 odst. 1 písm. a/ zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní – dále jen „s. ř. s.“).

Kasační stížnost není důvodná.

Podle § 35 odst. 7 s. ř. s. navrhovatel, u něhož jsou předpoklady, aby byl osvobozen od soudních poplatků, a je-li to třeba k ochraně jeho práv, může předseda senátu na návrh ustanovit usnesením zástupce, jímž může být i advokát. V řízení o kasační stížnosti stěžovatel musí být zastoupen advokátem (§ 105 odst. 2 s. ř. s.), v daném případě tedy přicházelo v úvahu, aby zástupcem stěžovatele byl ustanoven advokát. Městský soud po posouzení celkového příjmu stěžovatele, jenž činí částku 9302 Kč měsíčně, dospěl k závěru, že výše uvedené dávky vyplácené stěžovateli ve formě důchodového pojištění, u něj nezakládá předpoklady pro osvobození od soudních poplatků. S tímto závěrem se ztotožňuje i Nejvyšší správní soud, neboť uvedený příjem stěžovatele ve formě důchodového pojištění skutečně přesahuje průměrnou dávku důchodového pojištění, vyplácenou v České republice, jak na to poukázal již městský soud. K ustanovení zástupce přitom soud může přistoupit pouze tehdy, jsou-li u navrhovatele předpoklady pro osvobození od soudních poplatků.

Městský soud proto nepochybil, když žádosti stěžovatele o ustanovení zástupce nevyhověl. Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost podle § 110 odst. 1 s. ř. s. jako nedůvodnou zamítl. Lze pouze dodat, že v případě zastoupení stěžovatele advokátem, činí odměna advokáta za jeden úkon částku 250 Kč podle vyhlášky č. 177/1996 Sb., pokud by se v daném případě jednalo o nárok v oblasti sociálního zabezpečení nebo důchodového pojištění.

O nákladech řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud podle § 60 odst. 1, 2 s. ř. s. Stěžovatel tedy nebyl v řízení úspěšný, nemá právo na náhradu nákladů

řízení, a právo České správy sociálního zabezpečení na náhradu nákladů řízení je v posuzované věci ze zákona vyloučeno.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 29. června 2006

JUDr. Bohuslav Hnízdl
předseda senátu

